

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 952/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
<i>o.1. Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	M. G.	w dniu 05 maja 2021 roku w W. na ul. (...), nie zastosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy dla Warszawy M., sygnatura akt VIII K 383/18 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na	

		okres 4 lat, prawomocny z dniem 20.12.2019 r., w ten sposób, że kierował pojazdem marki R. nr rej. (...), tj. o czyn z art. 244 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
M. G. w dniu 05 maja 2021 roku w W. na ul. (...), nie zastosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy dla Warszawy M., sygnatura akt VIII K 383/18 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat, prawomocny z dniem 20.12.2019 r., w ten sposób, że kierował pojazdem marki R. nr rej. (...).	Wyjaśnienia oskarżonego M. G.	17 93v	
Wyrok nakazowy VIII K 383/18	53		
Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie IX Ka 1133/19	54-55		
Zeznania świadka K. W.	6v 94		
Protokół zatrzymania	2-4		
Notatka urzędowa	1		
M. G. urodził się (...) Posiada wykształcenie podstawowe. Jest	Dane osobopoznawcze	16 93	

<p>kawalerem, ma troje dzieci odebranych przez Sąd z którymi nie utrzymuje kontaktu. Pobiera rentę socjalną w wysokości 1333 złotych.</p> <p>Biegli psychiatrzy rozpoznali u oskarżonego upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim oraz uzależnienie od alkoholu. Stan psychiczny nie zniósł ani nie ograniczał w stopniu znacznym jego zdolności rozpoznania znaczenia czynu oraz zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Z uwagi na obniżony intelekt wymaga pomocy prawnej obrońcy. O ile wobec badanego zostanie orzeczona kara pozbawienia wolności, to powinien on ją odbywać w warunkach oddziału terapeutycznego.</p> <p>Jest osobą karaną sądownie.</p>			
Opinia sądowo-psychiatryczna	29-31		
Opinia sądowo-psychiatryczna uzupełniająca	38-39		
Dokumentacja medyczna	33		
Karta karna	77		
0.1. Fakty uznane za nieudowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWODÓW			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego	Wiarygodne i spójne albowiem korespondują z treścią zeznań świadka K. W. oraz pozostałym zgromadzonym w sprawie nieosobowym materiałem dowodowym.	
	Zeznania świadka K. W.	Zeznania funkcjonariusza Policji należy uznać za w pełni wiarygodne, albowiem znalazły one potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie nieosobowym materiale dowodowym. Nadto depozycje tego świadka korespondują z treścią wyjaśnień oskarżonego. Poza tym funkcjonariusz publiczny to osoba obca dla oskarżonego, dodatkowo osoba zaufania publicznego a to	

		oznacza, że w sprawie brak jest wiarygodnych podstaw do przyjęcia, by świadek nieprawdziwie pomawiał oskarżonego o zachowania niezgodne z obowiązującym porządkiem prawnym.	
	Opinie sądowo-psychiatryczne	Jasne i pełne	
	Pozostałe dowody powołane w stanie faktycznym	Ich rzetelność oraz prawidłowość sporządzenia nie budziła wątpliwości, a ponadto w toku postępowania strony nie kwestionowały wiarygodności tychże dokumentów.	
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Zeznania świadka G. M. k. 97	bez znaczenia: kurator, który sprawował dozór w ramach (...) nad oskarżonym	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	M. G.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Przedmiotem ochrony przepisu art. 244 k.k. jest orzeczenie każdego sądu (cywilnego, administracyjnego lub karnego), zawierające zakaz określonej w nim działalności, także innej niż gospodarcza (vide postanowienie SN z 26.02.2004r., I KZP 47/03, OSNKW 2004/3, poz. 35). Zachowanie sprawcze polega na nierespektowaniu orzeczeń sądu dotyczących orzeczonego przez sąd zakazu, obowiązku lub nakazu bądź też niewykonywaniu zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany. Podmiotem tego przestępstwa może być osoba, wobec której sąd orzekł środek karny w postaci zakazu zajmowania określonego stanowiska, wykonywania określonego zawodu, prowadzenia działalności, wykonywania czynności wymagających zezwolenia, które są związane z wykorzystywaniem zwierząt lub oddziaływaniem na nie,</p>			

prowadzenia pojazdów, wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych, wstępu na imprezę masową lub zakazu przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, nakazu okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami, zakazu zbliżania się do określonych osób lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu, zakazu posiadania wszelkich zwierząt albo określonej kategorii zwierząt oraz osoby, które nie wykonują zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany. Jest to przestępstwo formalne z działania (np. naruszenie zakazu prowadzenia pojazdów) lub z zaniechania (np. niezastosowanie się do nakazu opuszczenia lokalu) (vide B.-K. M., Komentarz, Lex/el 2020).

Podkreślenia wymaga, że ze względu na to, że orzeczony przez sąd zakaz prowadzenia pojazdów obowiązuje od uprawomocnienia się orzeczenia (art. 43 §2 k.k. i art. 29 §3 k.w.) do przypisania oskarżonemu przestępstwa określonego w art. 244 kk., a polegającego na umyślnym

niezastosowaniu się do tego zakazu, niezbędne jest przede wszystkim ustalenie, iż w chwili czynu miał on świadomość faktu uprawomocnienia się orzeczenia skazującego” (vide wyrok SN z 17.01.2003r., WA 75/02, OSNKW 2003/5–6, poz. 44) Jednocześnie jednak Sąd Najwyższy wskazał, że przestępstwo niestosowania się do zakazów i nakazu (art. 244 k.k.) można popełnić zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i cum dolo eventuali (vide postanowienie SN z 14.06.2013r. II KK 133/13, LEX nr 1321736), dodatkowo wskazując, że pogląd o tym, że występki z art. 244 k.k. można popełnić tylko z zamiarem bezpośrednim, nie znajduje przede wszystkim umocowania w samym tekście ustawy karnej. Konstrukcja znamion tego przestępstwa wprawdzie wyraźnie wskazuje, że wszystkie znamiona muszą być objęte umyślnością (a więc nie tylko prowadzenie pojazdu mechanicznego, ale także fakt prawomocnie orzeczonego wobec niego tego zakazu), niemniej jednak skoro w grę wchodzi obie formy umyślności, zarówno zamiar bezpośredni naruszenia zakazu, jak i zamiar ewentualny, gdy sprawca uświadamia sobie możliwość, iż narusza

zakaz lub obowiązek orzeczony przez sąd i z tym się godzi, to ustalenie zaistnienia po stronie oskarżonego tych wymaganych warunków jest już wystarczające do przypisania mu sprawstwa tak kwalifikowanego przestępstwa. Nie ulega wątpliwości, że umyślność działania sprawcy jest nierozzerwalnie związana ze stanem świadomości i jest ona elementem składowym zarówno zamiaru bezpośredniego, jak i zamiaru ewentualnego, niemniej świadomość jest tylko stanem psychicznym, w którym osoba zdaje sobie sprawę ze zjawisk wewnętrznych, takich jak własne procesy myślowe oraz zjawiska zachodzące w środowisku zewnętrznym i jest w stanie reagować na nie. Świadomość jest wewnętrznym, subiektywnym odzwierciedleniem rzeczywistości, jest to zdolność zdawania sobie sprawy z własnego zachowania (vide wyrok SN z 19.04.2018r., II KK 425/17, LEX nr 2522955).

W realiach niniejszej sprawy Sąd uznał, że oskarżony wyczerpał znamiona zarzuczonego mu przestępstwa – prowadząc samochód bezspornie nie zastosował się on do nałożonego na niego zakazu prowadzenia takich właśnie pojazdów

przez Sąd Rejonowy dla
Warszawy M., sygnatura
akt VIII K 383/18
(prawomocny z dniem
20.12.2019 r.).

W ocenie Sądu nie
ma również wątpliwości,
że oskarżony działał
umyślnie z zamiarem
bezpośrednim, na
rozprawie (k. 93v) sam
przyznał, że wiedział o
orzeczonej wobec niego
zakazie sądowym.

Mając na uwadze
powyższe Sąd uznał,
że swoim zachowaniem
M. G. wyczerpał
wszystkie znamiona czynu
zabronionego z art. 244
k.k.

Dokonane w sprawie
ustalenia faktyczne
pozwalają również na
przypisanie oskarżonemu
winy w czasie popełnienia
czynu. Jest on osobą
dorosłą, zdolną do
rozpoznania znaczenia
podejmowanych przez
siebie działań,
podejmowania
racjonalnych decyzji
życiowych i właściwego
kierowania swoim
postępowaniem. Biegli
psychiatrzy rozpoznali co
prawda u oskarżonego
upośledzenie umysłowe
w stopniu lekkim
oraz uzależnienie od
alkoholu. Jednak ww.
stan psychiczny nie zniósł
ani nie ograniczał w
stopniu znacznym jego
zdolności rozpoznania
znaczenia czynu oraz

zdolności pokierowania swoim postępowaniem (opinia sądowo-psychiatryczna uzupełniająca k. 38-39).			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek,			

Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. G.	I	I	<p>Czyn zarzucany oskarżonemu M. G. zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 (art. 244 k.k.).</p> <p>Sąd przy wymiarze kary orzeczonej wobec M. G. kierował się wszystkimi dyrektywami ogólnymi wskazanymi w art. 53 § 1 k.k., w tym dyrektywami sprawiedliwościowymi i dyrektywami prewencji, jak również dyrektywami szczegółowymi wymiaru kary, wskazanymi w art. 53 § 2 k.k., biorąc w tym względzie pod uwagę:</p> <p>a) wysoki stopień winy oskarżonego – w realiach przedmiotowej sprawy nie zachodziły żadne okoliczności atypowe, które mogłyby podważać sposobność przypisania oskarżonemu winy. M. G. jest osobą dorosłą, o wykształceniu podstawowym i jakkolwiek biegli psychiatrzy stwierdzili u niego upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim oraz uzależnienie od alkoholu to pomimo to miał on możliwość</p>

zachowania się w sposób zgodny z prawem, podjął jednak decyzję o realizacji czynu zabronionego, a zatem można i należy przypisać mu winę i przy tym określić jej stopień jako wysoki,

b) znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, przy której to ocenie sąd rozważył kryteria podmiotowo-przedmiotowe, o których mowa w art. 115 § 2 k.k., w tym:

- rodzaj i charakter naruszonego dobra w postaci respektowania orzeczenia sądowego ustanawiającego określony rodzaj zakazu lub nakazu, a zatem dobro wymiaru sprawiedliwości, które to dobro, choć niezwykle istotne choćby w perspektywie oddziaływania na stosunki społeczne, nie należy jednak w hierarchii chronionych dóbr prawnych do kategorii dóbr najwyższych,

- ograniczone rozmiary wyrządzonej szkody,

- postać zamiaru, który w realiach sprawy przybrał postać zamiaru bezpośredniego,

c) jako okoliczność zaostrzającą wymiar kary, Sąd uwzględnił w przedmiotowej sprawie uprzednią karalność M. G., zwracając przy tym uwagę, iż skazanie w

dwóch sprawach karnych dotyczyło czynu z art. 244 k.k., a zatem czynów zakwalifikowanych zbieżnie z kwalifikacją prawną w przedmiotowej sprawie.

d) jako okoliczność łagodząca wymiar kary, Sąd uwzględnił przyznanie się M. G. do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 37a § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

Sąd uznał, że ww. kara pozostaje adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu i stopnia jego winy, nie przekraczając tegoż stopnia, pozostając zgodną także z dyrektywami orzekania kary, nie czyniąc kary tej ani rażąco łagodną, ani też rażąco niewspółmiernie surową. Sąd stanął na stanowisku, że orzeczona w powyższy sposób kara osiągnie wobec oskarżonego cele zapobiegawcze i wychowawcze, powstrzymując go tym samym przed ponownym wkroczeniem na drogę

			<p>przestępstwa. Jest to o tyle istotne, iż poprzednie skazania z art. 244 k.k. wcale nie skłoniły oskarżonego do weryfikacji swego zachowania. Zdaniem Sądu ukształtowane w powyższy sposób orzeczenie o karze osiągnie również cele stawiane wymiarowi kary w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, stanowiąc czytelny sygnał, że popełnianie przestępstw jest nieopłacalne i każdorazowo pociągnie za sobą nieuchronną karę.</p>
	III	I	<p>Na podstawie art. 42 § 1a pkt 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat uznając, że okres ten jest wystarczający do uświadomienia i naganności i nieopłacalności tego rodzaju postępowania.</p>
5.	<i>1Inne</i>		
ROZSTRZYGNIECIA			
ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	II		<p>Realizując dyrektywy art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności okres jego zatrzymania w</p>

		sprawie od dnia 5 maja 2021 roku od godziny 15:45 do godziny 17:15.
1.6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV	<p>Stosownie do art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1184) koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu ponosi Skarb Państwa albo jednostka samorządu terytorialnego, jeżeli przepis szczególny tak stanowi.</p> <p>Wysokość wynagrodzenia adwokata udzielającego pomocy prawnej z urzędu należało ustalić na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3</p>	

października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714). Zgodnie z § 17 ust. 1 pkt 1 w/w rozporządzenia wynagrodzenie za obronę w sprawie objętej dochodzeniem wynosi 180 zł, natomiast stosownie do § 17 ust. 2 pkt 3 wynagrodzenie za obronę przed sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym wynosi 420 zł. Zgodnie zaś z § 20 w/w rozporządzenia w sprawach, w których rozprawa trwa dłużej niż jeden dzień, opłata ulega podwyższeniu za każdy następny dzień o 20%. Z kolei § 4 ust. 3 w/w rozporządzenia stanowi, że wynagrodzenie dla obrońcy z urzędu podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług, wyliczoną według stawki podatku obowiązującej dla tego rodzaju czynności na podstawie przepisów o podatku od towarów i usług.

A.. K. K. reprezentował oskarżonego M. G. w postępowaniu przygotowawczym jak i w toku postępowania sądowego biorąc przy tym udział w 3 terminach rozprawy głównej. Koszty pomocy prawnej

	udzielonej z urzędu nie zostały opłacone.	
V	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych z uwagi na fakt, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na brak majątku oraz utrzymywania się z renty socjalnej.	
6. 1Podpis		